

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

älskade, älskvärde Barn!

Se nu sitter jag äter uti mit fölla dugor, och får skrifva Er några rader til; dock blir mit Brev icke på långt när så vidlöffigt som sist; ty i dag har jag ej anträdt någon Resa til Rosendal, icke heller har Vädret, regnigt och kulet, sådant tillåtitt.

Sist flöt jag med vår Middagsmåltid. Den var obetydlig och afbruten, ty bevar! alla Tankar och händer voro sysselsatte med Masqueraden. Söta Mor, Britte-douise, Calle, Charles och Adolph spökade hela eftermiddagen til sig i Bässa måtto, och ti dem kom fluteligens en Kamfäll, Stubbe ifrån Tröfunda, en Systerdotter af sin Wijnbladn och ganska bestädlig Flicka, som står Hushället före; men å en annan sida så olycktelig, at hon på flera år saknar sin Far, hvars äde utomlands ärmu är obekant, samt har en fattig Mor med flera Syster; det var första gången som hon var hos oss, och hade Calle henne med sig i Chaise; för at kunna anföras af Söta Mor på Masqueraden, såsom Fru Wijnbladn sjelf var med de äldsta Frökornas bostoft på landet, och hvarmedelst vi ej litet oblikerade Öfverste-Lieutenanten. Jag såg henne som hastigast: hon är vid min Britte-douises längd och år, Alondine, och ser godt ut. Sedan jag sofrit middag, vandrade jag i sagta mak til Salen; men fann vid utgången kl. 7 lilla Trädgårdsgatan ^{enligt vanan aldeles} full uppfyllt af verldliga och bara lustiga Physionomier, hvilka ej litet kontrasterade med de utur Trädgården modesterment emanerande och saintement fäçonerade Ansigtet. Detta var ock det enda af hela Masqueraden, som jag såg; ty sjelfva minna Torpare-doctor såg jag ej en gång: ty jag lät gifva mig litet grönt, som jag sat och åt solo uti min stora gröna Stol, önsktade alla en god Natt och mycket Noje, samt gick til sängs på vanlig Tid: hvarefter det tyndiga Väsendet tog sin böjan uti Sängs-Trädgården af icke mindre än 6000 Personer, dels med, dels utan Skräpukar; såsom det allt vidare utaf dag papperen upbyggeligen inhämtas kan. Högligen gladdes jag imedertid

Öfver

öfver det mer än vackra Nådret; ty Skönare Natt i flutet af Augusti
Månad kunde icke hela Vetenskaps-Academien hafva utserkat, än den,
som de okunnige Borgersmän^{nu} hade beställt sig. Allt gick ock härliga
och öfverflödliga til. Konungen betygade sitt köpsta Nådiga Valbågar,
och Fåten räckte långt in på Ljusdagen; kort sagt, Skådespelet:
Alla voro nöjde upfördes där i sjelfva verket. Nästan ingrude jag
min stora Resignation, ty jag hade så gerna hört den Sköna
Janitfchar-Musiken, som marcherade allierne up och ner, samt
de Chorer af Harmonie-Musik, som åter residerade i Brognéarne;
men jag får upskjuta dessa och flera dyktfärligheter til det jag
spelf nu snart kommer at residera i Staden. Jag hade utomdet
med godt samvete kunnat deltaga uti det ~~te~~ Patriotiska ~~Wändan~~
~~Wändan~~; ty begge våre Abbeer, Abbe de France omalquerad och Abbe
d'Espagne masquerad, förefro sin Natt uti denne artificiella Dag.
Synen af Blomster Rabatterne, éclairerade af äfven så många
rader af Lampor, har varit icke mindre skön för ögat, än musiken
för örat: Enfin, det är förbi, och jag vil icke mera bedröfra mig
öfver denna min stora dumhet.

Öfverdåd

Jag vil häldre förnöja mig och Er, Nästa Barn, med vår lilla
öfkyldiga och pastorale Fåte den 25; eller i Torsdags, som var
Brite Louises Namnsdag. Den kan dock lilla Stafva beskriwa för
sin John utan min tillhjelp: ty om förmiddagen komo begge Geisarne,
de resp. Svågern, från Haga med stora stora Bouquetter; i förmakel
hade man fransat et rundt Bord, öfverallt firadt och belagdt med
Blomster utur vår Parterre; midt uti rundeln sättes et stort L;
där nege och bockades och famntogs, där vatnades et par suckra
blåa ögon, där äts Inkeft, där talles ömra saker. Middagen var tarflig
och glad, til hvilken jag hade budit vår lilla Occasions-Poët ifrån
Tegeledden, som också ej var sen at komma: Vi drucko Neder,
lovander ~~in~~ ~~Loes~~ Skålar; sedan deras i Tierp, Norrköping och
Linköping. Sköna Verser af vår Adolfs femfve ibland Pilagorna.
hen ibland dessa Pilagor femmen J, Söta Barn, fränst et Brev
ifrån den respectable D. Almqvist, som j säkert icke utan största
både

Consuëter dans l'obscurité
Des loisirs à l'Étude, à l'Amitié sa vie:
Voilà des jours dignes d'envie;
Être chérie vaut mieux qu'être vanté.

Samt vidare: Je fais le cours (- de cette vie) avec tranquillité;
L'œil attaché sur un charmant rivage,
où la Nature étale à mon passage
Son abondance & sa variété.

Och härmedelst omfamnar jag både Dig och Din Söta ^{John.} ~~minna~~. Guds
Sälsignelse hvila öfver Eder! så visst, som J utgjören min salhet,
min glädje, så visst som jag är och förblifver

Eder
högne, högfräste

Pappa.